

רשומות

קובץ התקנות

17 ביולי 1969

2419

ב' באב תשכ"ט

צמוד

1826	.	.	.	תקנות שירות בטחון (מקצועות נדרשים) (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969
1826	.	.	.	תקנות המהגוסים והאזרחים (רישוי וייחוד פעולות) (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969
1827	.	.	.	תקנות מחלות בעלי-חיים (חיסון בפני מחלות שונות) (תיקון), תשכ"ט—1969
1827	.	.	.	צו ההקדשות לצרכי צדקה (קרן ויליאם סדל בלסון), תשכ"ט—1969
1828	.	.	.	צו הביטוח הלאומי (הגדלת שיעורי גימלת שאירים), תשכ"ט—1969
1829	.	.	.	צו הכניסה לישראל (פטור בעלי דרכונים מסויימים) (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969
1829	.	.	.	צו הכניסה לישראל (פטור מאשרה) (תיקון מס' 3), תשכ"ט—1969
1830	.	.	.	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצור והחסנתו) (תיקון), תשכ"ט—1969
1830	.	.	.	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 33), תשכ"ט—1969
1831	.	.	.	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 34), תשכ"ט—1969
1831	.	.	.	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 35), תשכ"ט—1969
1832	.	.	.	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 36), תשכ"ט—1969
1832	.	.	.	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 37), תשכ"ט—1969

מדור לשלטון מקומי

1833	.	.	.	חוק עזר לאילת (הסדרת מקומות רחצה), תשכ"ט—1969
1836	.	.	.	חוק עזר לנהריה (עגלות וכרכרות), תשכ"ט—1969
1843	.	.	.	חוק עזר לנצרת (פתיחת עסקים וסגירתם) (תיקון), תשכ"ט—1969
1843	.	.	.	חוק עזר לנצרת (פתיחת בתי עסק וסגירתם) (תיקון), תשכ"ט—1969
1844	.	.	.	חוק עזר לנצרת עלית (הריסת מבנים מסוכנים), תשכ"ט—1969
1846	.	.	.	חוק עזר לעמק חפר (מס עסקים מקומי), תשכ"ט—1969
1847	.	.	.	חוק עזר לקרית אטא (פתיחת בתי עסק וסגירתם) (תיקון), תשכ"ט—1969
1847	.	.	.	חוק עזר לרעננה (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ט—1969
1850	.	.	.	חוק עזר לשדרות (שחיטת עופות), תשכ"ט—1969
1852	.	.	.	צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 2), — תיקון טעות

תיקון טעות דפוס

חוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב]

תקנות בדבר מקצועות נדרשים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 22 ו-45 לחוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב], אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות שירות בטחון (מקצועות נדרשים), תשכ"ו—1966,² אחרי „לוחמת הגנה מרחבית (הגמ"ר) יבוא „לוחמת חיל משמר (חי"מ)“.

תיקון תקנה 1

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שירות בטחון (מקצועות נדרשים) (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969“.

השם

משה דיין
שר הבטחון

ט"ו בתמוז תשכ"ט (1 ביולי 1969)
(חמ 73029)

¹ ס"ח 296, תשי"ט, עמ' 286.

² ק"ת 1921, תשכ"ו, עמ' 2688; ק"ת 2340, תשכ"ט, עמ' 753.

חוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—1958

תקנות בדבר רישוי וייחוד פעולות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11, 12 ו-23 לחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—1958,¹ ולאחר התייעצות עם המועצה, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4 לתקנות המהנדסים והאדריכלים (רישוי וייחוד פעולות), תשכ"ז—1967,² בתקנת משנה (א), בסופה יבוא „ובלבד שהבקשה לרישום כאמור הוגשה לא יאוחר מתום שנה להיותו תושב ישראל“.

תיקון תקנה 4

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המהנדסים והאדריכלים (רישוי וייחוד פעולות) (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969“.

השם

יוסף אלמוגי
שר העבודה

ט"ז בתמוז תשכ"ט (2 ביולי 1969)
(חמ 75263)

¹ ס"ח תשי"ח, עמ' 108; תשכ"ה, עמ' 126.

² ק"ת תשכ"ז, עמ' 2399; תשכ"ח, עמ' 108; תשכ"ט, עמ' 1463.

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

תקנות בדבר חיסון בהמות נגד מחלות שונות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945, אני מתקין תקנות

אלה:

1. בתוספת לתקנות מחלות בעלי חיים (חיסון בפני מחלות שונות), תשי"ט—1959,² תיקון התוספות בסופה יבוא:

טור א'	טור ב'	טור ג'
סלמונלוזיס	ב ק ר	"250
2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מחלות בעלי חיים (חיסון בפני מחלות שונות) (תיקון), השם תשכ"ט—1969".		

ט"ו בתמוז תשכ"ט (1 ביולי 1969)
(חמ 73824)
משה כרמל
שר התחבורה
ממלא מקום שר החקלאות

¹ ע"ר 1945, חוס' 1 מס' 1457, עמ' 155.
² ק"ת תשי"ט, עמ' 638; תשכ"ה, עמ' 2748.

פקודת ההקדשות לצרכי צדקה

צו בדבר התאגדותם של נאמני קרן ויליאם סדל בלסון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 36 לפקודת ההקדשות לצרכי צדקה, אני מצווה

לאמור:

1. יעקב נובק, גדעון אייגס ואנשל ציטרון (להלן — הנאמנים), רשאים להתאגד.
2. שם התאגיד יהיה "קרן ויליאם סדל בלסון".
3. מטרת התאגיד היא לסייע בתמיכה חמרית ל"אלין" (אגוד לעזרת ילדים נכים), ומש"אלין" יחדל להתקיים או לעסוק בהושטת עזרה רפואית או אחרת לילדים נכים תהא מטרת הקרן לסייע בתמיכה חמרית להסתדרות מדיציניית "הדסה".
4. הנאמנים יהיו חייבים למסור לממשלה דין חשבון שנתי מפעולות התאגיד ולפי דרישת הממשלה למסור לה גם ידיעות ומסמכים נוספים על רכוש התאגיד, הנהלתו ופעולותיו.
5. לצו זה ייקרא "צו ההקדשות לצרכי צדקה (קרן ויליאם סדל בלסון), תשכ"ט—1969".

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

י"ג בתמוז תשכ"ט (29 ביוני 1969)
(חמ 78093)

¹ חוקי א"י, כרך א' פרק י"ד, עמ' 107.

חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968

צו בדבר הגדלת שיעורי גימלת שאירים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 23 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968,¹ ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. שיעורי הגימלאות האמורים בלוח ד' יוגדלו כלהלן:

שינוי לוח ד'

גימלה בלירות		שאר	פרט
מענק	קיצבה חדשית		
	21.46	אלמנה שהיא בת חמישים ומעלה	1
	16.09	אלמנה שהיא בת ארבעים ומעלה ועוד אינה בת חמישים	2
	21.46	אלמנה שערב פטירתו של המבוטח לא היתה מסוגלת לכלכל עצמה מעבודה — כל זמן שאין היא מסוגלת כאמור, אף אם אינה בת חמישים	3
	21.46	אלמנה שעמה ילדים, יהא גילה אשר יהא — כל זמן שהילדים עמה ותוספת ילדים —	4
	10.73	לילד אחד	
	19.32	לשני ילדים	
	27.19	לשלושה ילדים ויותר	
515.04		אלמנה שעוד אינה בת ארבעים ואינה זכאית לקיצבה, או שפקעה זכותה לקיצבה מכוח האמור בפרטים 3 או 4	5
	21.46	אלמן	6
	לפי פרט 4	אלמן שעמו ילדים — כל זמן שהילדים עמו בנוסף לקיצבתו — תוספת ילדים	7
515.04		אלמנה או אלמן שחזרו ונישאו	8
	21.46	ילדים שאין אלמנה או אלמן זכאים לקבל בשבילם תוספת לפי פרטים 4 או 7	9
	32.19	לילד אחד	
	40.78	לשני ילדים	
	48.65	לשלושה ילדים	
		לארבעה ילדים ויותר	
	72.97	גבול כל סכומי היסוד שישולמו בזכות מבוטח אחד לפי לוח זה, לכל היותר —	10
"	48.65	אם הוגדלה הקיצבה לפי סעיף 24	
		אם לא הוגדלה הקיצבה כאמור	

¹ ס"ח 530, תשכ"ח, עמ' 108.

2. תחילתו של צו זה היא ביום י"ז באב תשכ"ט (1 באוגוסט 1969).

3. לצו זה ייקרא „צו הביטוח הלאומי (הגדלת שיעורי גימלת שאירים), תשכ"ט—1969".

יוסף אלמוגי
שר העבודה

ז' בתמוז תשכ"ט (23 ביוני 1969)
(חמ 750340)

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952

צו בדבר פטור בעלי דרכונים מסויימים מהוראות החוק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 (ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952¹, ואחרי התייעצות עם ועדת הפנים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו הכניסה לישראל (פטור בעלי דרכונים מסויימים), תשכ"ד—1964², תיקון התוספת בפור א', אחרי „הרפובליקה המלגשית" יבוא „הרפובליקה של המלדיביים".

2. לצו זה ייקרא „צו הכניסה לישראל (פטור בעלי דרכונים מסויימים) (תיקון מס' 2)”, תשכ"ט—1969".

חיים משה שפירא
שר הפנים

ה' בסיון תשכ"ט (22 במאי 1969)
(חמ 76624)

¹ ס"ח תשי"ב, עמ' 354; תשכ"ו, עמ' 52.
² ק"ת תשכ"ד, עמ' 1382; תשכ"ט, עמ' 1334.

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952

צו בדבר פטור מחובת אשרה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 (ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952¹, ואחרי התייעצות עם ועדת הפנים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו הכניסה לישראל (פטור מאשרה), תשכ"ו—1966², אחרי „הרפובליקה הדומיניקנית" יבוא „הרפובליקה של המלדיביים".

2. לצו זה ייקרא „צו הכניסה לישראל (פטור מאשרה) (תיקון מס' 3), תשכ"ט—1969".

חיים משה שפירא
שר הפנים

ה' בסיון תשכ"ט (22 במאי 1969)
(חמ 76224)

¹ ס"ח תשי"ב, עמ' 354; תשכ"ו, עמ' 52.
² ק"ת תשכ"ו, עמ' 1857; תשכ"ט, עמ' 1334.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר הסחר במזון, ייצורו והחסנתו

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—
1957, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו),
תשכ"א—1960,² בהגדרת „המנהל“, בפסקה (א), בסופה יבוא:
„(9) מנהל הסחר הממשלתי.“
2. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו)
(תיקון), תשכ"ט—1969.“

זאב שרף
שר המסחר והתעשייה

כ"ב בתמוז תשכ"ט (8 ביולי 1969)
(תמ 740101)

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ת 1082, תשכ"א, עמ' 590; ק"ח 1422, תשכ"ג, עמ' 1095; ק"ת 1655, תשכ"ה, עמ' 497; ק"ת 2195, תשכ"ח, עמ' 966; ק"ת 2240, תשכ"ח, עמ' 1711.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס
הכנסה), תשט"ז—1956,¹ ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של חברה להשקעות של בנק
דיסקונט בע"מ בסכום כולל של 20 מיליון לירות, שיעמדו לפדיון בשנת 1974 ושהוצעו
לציבור על פי פרוספקט מיום י"ד בתמוז תשכ"ט (30 ביוני 1969) (סדרה 34), ההכנסה
מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש
לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה.²
2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 33), תשכ"ט—1969.“

זאב שרף
שר האוצר

י"ד בתמוז תשכ"ט (30 ביוני 1969)
(תמ 72650)

¹ ס"ח 102, תשט"ז, עמ' 52.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה),

תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של בנק אפותיקאי כללי בע"מ בסכום כולל של עשרה מיליון לירות, שיעמדו לפדיון בשנת 1974 ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום י"א בתמוז תשכ"ט (27 ביוני 1969) (סדרה 40), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

פטור ממס
הכנסה

2. לצו זה ייקרא "צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 34), תשכ"ט—1969".

השם

זאב שרף
שר האוצר

י"א בתמוז תשכ"ט (27 ביוני 1969)
(חמ 72650)

¹ ס"ח 102, תשט"ז, עמ' 52.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה),

תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של אוצר לתעשייה בע"מ בסכום כולל של עשרה מיליון לירות, שיעמדו לפדיון בשנת 1974 ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום י"א בתמוז תשכ"ט (27 ביוני 1969) (סדרה 23), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

פטור ממס
הכנסה

2. לצו זה ייקרא "צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 35), תשכ"ט—1969".

השם

זאב שרף
שר האוצר

י"א בתמוז תשכ"ט (27 ביוני 1969)
(חמ 72650)

¹ ס"ח 102, תשט"ז, עמ' 52.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של בנק משכנתאות לשכון בע"מ בסכום כולל של 20 מיליון לירות, שיעמדו לפדיון בשנת 1974 ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום י"ג בתמוז תשכ"ט (29 ביוני 1969) (סדרה 28), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

2. לצו זה ייקרא "צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 36), תשכ"ט—1969".

זאב שרף
שר האוצר

י"ג בתמוז תשכ"ט (29 ביוני 1969)
(חמ 72650)

¹ ס"ח 102, תשט"ז, עמ' 52.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של חברה להשקעות של בנק לאומי בע"מ בסכום כולל של עשרה מיליון לירות, שיעמדו לפדיון בשנת 1974 ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום י"ג בתמוז תשכ"ט (29 ביוני 1969) (סדרה 56), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

2. לצו זה ייקרא "צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 37), תשכ"ט—1969".

זאב שרף
שר האוצר

י"ג בתמוז תשכ"ט (29 ביוני 1969)
(חמ 72650)

¹ ס"ח 102, תשט"ז, עמ' 52.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות

חוק עזר לאילת בדבר הסדרת הרחצה בים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, וסעיף 6 לחוק הסדרת מקומות רחצה, תשכ"ד—1964², מתקינה מועצת עירית אילת חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בעל־חיים“ — לרבות בקר, עז, גמל, סוס, חמור, חזיר, עוף בית, חתול, קוף, דוב, ולמעט כלב;

„המועצה“ — מועצת העיריה;

„סדרן“, „פקח“ — מי שראש העיריה מינהו בכתב להיות סדרן או פקח לענין חוק עזר זה;

„מציל“ — מציל אחראי, מציל־משנה ומציל עוזר כמשמעותם בצו הסדרת מקומות רחצה (מצילים, סדרנים ומגישי עזרה ראשונה), תשכ"ו—1965³, אשר נתמנה בכתב על ידי ראש העיריה;

„עיריה“ — עירית אילת;

„ראש העיריה“ — לרבות מי שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רכב“ — כמשמעותו בסעיף 2 לפקודת התעבורה⁴, למעט רכב בטחון כמשמעותו בתקנה 13 לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961⁵, ורכב של העיריה, כשהם נהוגים על ידי אדם לצורך מילוי תפקיד;

„שפת הים“ — השטח המשתרע בין קו שפל המים שבחוף ובין הקו בים המרוחק שלוש מאות מטר מקו שפל המים וכן השטח המשתרע בין קו שפל המים ובין הקו ביבשה כפי שסומן במפה הערוכה בקנה מידה 1:2500 ותחתומה ביד ראש העיריה וביד שר הפנים, אשר העתקים ממנה מופקדים במשרדי העיריה, במשרד הממונה על מחוז הדרום ובמשרד הפנים בירושלים.

תחולה

2. (א) הוראות חוק עזר זה יחולו גם בתחום המים במרחק של קילומטר אחד מקו שפל המים שבחוף.

(ב) המועצה תציין במודעות ובשלטים את גבולות שפת הים לכיוון היבשה.

שעות הרחצה

3. (א) הרחצה בשפת הים אסורה בשעות שבין 19.00 ובין 08.00. בהעדר מציל.

(ב) לא ירחץ אדם בשפת הים אלא בשעות הרחצה, ובלבד שהרחצה במקום מיוחד שקבעה המועצה מותרת.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² ס"ח 434, תשכ"ד, עמ' 172.

³ ק"ת 1808, תשכ"ו, עמ' 463.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.

⁵ ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

4. לא ירחץ אדם בשפת הים ולא ינהא אלא בהתאם להוראות חוק עזר זה. איסור רחצה
5. (א) לא ירשה ולא יתיר אדם לילד שבפיקוחו ושטרם מלאו לו תשע שנים להימצא על שפת הים ללא פיקוח. פיקוח על ילד
- (ב) אדם שבפיקוחו נמצא ילד שטרם מלאו לו תשע שנים ידאג לשמירה על בטחונו ושלומו על שפת הים ולקיום הוראות חוק עזר זה על ידיו.
6. (א) לא יימצא אדם בשפת הים ללא לבוש רגיל או ללא בגד רחצה. לבוש
- (ב) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול על ילד שטרם מלאו לו שש שנים.
7. לא ישתמש אדם בחלק משפת הים לצרכי ספורט או משחק, להחזקת סירה או לרחיצת בעלי-חיים, אלא במקום שנקבע לכך על ידי ראש העיריה. ספורט, משחקים וכו'
8. (א) לא יעמיד אדם ולא יתקין על שפת הים כיסא מרגוע, צריף, סככה, אוהל, סוכה, מיתקן ספורט או כיוצא באלה (להלן — מיתקנים), אלא לפי היתר שניתן על ידי ראש העיריה ובמקום ובתנאים שנקבעו לכך על ידיו. כסא מרגוע, צריף וכו'
- (ב) היו המיתקנים מיועדים לשימוש תמורת דמי שימוש, תהיה העמדתם או התקנתם טעונה היתר מאת המועצה.
9. (א) לא יכניס אדם לשפת הים כל רכב, למעט אופניים כשהם מובלים ביד לצורך העמדתם במקום שנקבע לכך על ידי ראש העיריה, ולמעט עגלות נכים. רכב, בעלי-חיים וכלב
- (ב) לא יביא אדם לשפת הים בעלי-חיים, וכן לא יביא כלב אלא כשהוא רתום לשרשרת ומחסום לפיו. רכב, בעלי-חיים וכלב
10. לא יעשה אדם כל מעשה שיש בו כדי לגרום סכנה, מפגע או נזק לכל אדם אחר, או שיש בו כדי להפר את הסדר על שפת הים. איסור מפגע
11. לא יקים אדם רעש בלתי סביר ולא יעשה כל מעשה העלול לגרום לרעש כאמור על שפת הים. איסור הקמת רעש
12. לא יגרום אדם נזק לרכוש העיריה ולא יסיר, לא יפגום ולא ישחית כל שלט או מודעה, שהודבקו מטעמה או על פי הוראותיה על שפת הים. איסור גרימת נזק
13. (א) לא יחזיק אדם בשפת הים, לכל מטרה שהיא, בחומר העשוי ללכלך או לזהם את שפת הים, ולא יעשה כל דבר שיש בו כדי ללכלך, לזהם או להשחית את שפת הים. איסור זיהום
- (ב) לא יזרוק אדם ולא ישאיר על שפת הים פסולת ואשפה מכל סוג שהוא לרבות שיירי מטבח, פרי או ירק או פסולתם, קליפה, נייר, עתון, בקבוק, שברי זכוכית, חיבה, קופסה, מסמר, גרוטאה מכל סוג, ענף, גזר, עץ, קרש, סמרטוט וכל דבר או חפץ העלול לגרום ללכלוך, איסור או נזק לאדם או לרכוש.
14. לא יעבור אדם בשחיה בים מעבר לתחום שלוש מאות מטר מקו שפל המים שבחוף ולא יצלול באופן העלול לסכן את חייו או גופו, או את חייו או גופו של אדם אחר. נכול רחצה וסיכון חיים

15. (א) מי שקיבל אות, אזהרה או הוראה ממציל, מפקח או מסדרן, למניעת סכנה לעצמו או לאדם אחר, או למניעת הפרעה למתרחצים או לשמירת הסדר והנקיון על שפת הים, יציית להם.

(ב) לא ישתמש אדם, פרט למציל, בסירות, בחגורות הצלה או בכל מכשיר אחר שבתחנת הצלה, ולא ישתמש באות הדומה לזה הניתן על ידי מציל, אלא בהסכמתו.

16. לא יתראה אדם בזדון, אם בצעקה או בהעווייה או באופן אחר, כנתון בסכנה, ולא יתנהג בזדון באופן העלול לסכן את חייו או גופו או את חייו או גופו של אדם אחר.

17. לא ייכנס אדם לשפת הים, למקום או במועד שנקבע על ידי המועצה לרחצה לשאינם בני מינו.

18. לא יבוא אדם לשפת הים כשהוא חולה במחלה מידבקת.

19. (א) לא יעסוק רוכל בעסקו על שפת הים אלא בהיתר מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאיו.

(ב) לא יפשוט אדם יד על שפת הים.

20. לא ינהל אדם קייטנה על שפת הים אלא בהיתר מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאיו.

21. (א) ראש העיריה, סדרן, פקח או מציל רשאים להיכנס בכל עת לכל מקום כדי לבדוק אם נתמלאו הוראות חוק עזר זה או כדי לבצע כל פעולה שהם או שהעיריה רשאים לבצע על פיו.

(ב) ראש העיריה, סדרן או פקח רשאים להסיר, לקחת, לסלק, להוביל ולהוציא כל אוהל, סככה, צריף, סוכה, כסא מרגוע, רכב, סירה, מכשיר ספורט, הודעה, שלט או כל דבר, חפץ או חומר שהונח, סודרו, הוקמו או משתמשים בהם על שפת הים בניגוד להוראות חוק עזר זה.

22. לא יפריע אדם לראש העיריה, לפקח, לסדרן או למציל, ולא ימנע אותם מהשתמש בסמכויותיהם לפי חוק עזר זה.

23. היתר לפי חוק עזר זה רשאים המועצה או ראש העיריה, לפי הענין, לתיתו, לסרב לתיתו, להתלותו או לבטלו, לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם, הכל לפי שיקול דעתם.

24. בעד מתן היתרים לפי חוק עזר זה ישולמו לקופת העיריה אגרות כמפורט בתוספת.

25. (א) ראש העיריה רשאי, בהודעה בכתב, להורות לאדם שעבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה ולדרוש ממנו לבצע את כל העבודות הדרושות לשם החזרת המצב לקדמותו כפי שהיה לפני שנעברה העבירה, בהתאם לתנאים ולפרטים הקבועים בהודעה.

(ב) לא מילא אדם אחרי דרישות ראש העיריה לפי סעיף קטן (א) או ביצע את העבודה שלא לפי התנאים והפרטים הקבועים בהודעה, רשאי ראש העיריה לבצע את העבודה הדרושה ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

26. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לאחד מבני

משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום אל אותו אדם לפי מענו או מען עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי-אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הודבקה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או נתפרסמה בשני עתונים יומיים; שלפחות אחד מהם הוא בשפה העברית.

27. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו או אחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה.

28. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאילת (הסדרת מקומות רחצה)“, תשכ״ט—1969.

תוספת

(סעיף 24)

שיעור האגרה
בלירות לשנה

3	(1) היתר להעמדת כסאות למטרת השכרה — לכל כסא
12	(2) היתר להעמדת מחסה למטרת השכרה — לכל מחסה
15	(3) היתר להעמדת אוהל למטרת השכרה — לכל אוהל
2	(4) היתר לרוכל

אשר אזר
ראש עיריית אילת

נתאשר.
א' בתמוז תשכ״ט (17 ביוני 1969)
(חמ 810914)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות פקודת התעבורה

חוק עזר לנהריה בדבר עגלות וכרכרות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-254 לפקודת העיריות, וסעיף 77 (א) (3) לפקודת התעבורה², מתקינה מועצת עיריית נהריה חוק עזר זה:

פרק ראשון: פרשנות

1. בחוק עזר זה —

„עגלה“ — כל אמצעי הובלה הנסחב בכוח בעלי-חיים, לרבות כרכרה הבנויה להסעת נוסעים;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ״ד, עמ' 197.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ״א, עמ' 173.

„אורך כולל“ — המרחק בין הנקודה הקיצונית שבחזית העגלה לנקודה הקיצונית שבחלק האחורי, כשהוא נמדד בין שני משטחים העוברים דרך הנקודות האמורות וניצבים לציר המרכזי;

„גובה כולל“ — המרחב מפני הדרך עד לנקודה הגבוהה ביותר של העגלה כשאינה עמוסה, לרבות כל מיתקן, מכשיר או דבר אחר המחובר אליה דרך קבע;

„זמן התאורה“ — זמן הלילה וכל זמן אחר שבו הראות לקויה מחמת תנאי מזג האוויר;

„ייצול חיבור“ — מוט ברזל או עץ המחובר לעגלה בטבעת, המשמש לחיבור שתי רצועות עור של הרתמות אליו;

„ייצול היגוי“ — מוט המשמש להיגוי העגלה;

„לילה“ — פרק הזמן שבין סוף רבע שעה שלאחר שקיעת השמש לבין תחילת רבע שעה לפני זריחתה;

„משקל כולל מותר“ — המשקל העצמי של העגלה בתוספת משקל המטען כפי שהותר על ידי ראש הרשות המקומית לעגלה הנדונה;

„משקל המטען“ — משקל המטען והנוסעים שהותר לשאתו בעגלה;

„נעלי בטחון“ — חריוזים בצורת משולש ישר-זווית המיועדים למניעת תווית המקרית של העגלה;

„סרן“ — ציר או מערכת צירים לרחבה של העגלה, הנושאים גלגלים המעבירים את משקל העגלה על פני הדרך;

„עובר דרך“ — המשמש בדרך לנסיעה, להליכה, לעמידה או לכל מטרה אחרת;

„רוחב כולל“ — רחבה של העגלה כשהוא נמדד בין שני משטחים אנכיים מקבילים העוברים דרך הנקודות הקיצוניות של העגלה משני צדיה;

„הרשות המקומית“ — מועצת עיריית נהריה;

„ראש הרשות המקומית“ — לרבות אדם שראש הרשות המקומית העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„בוחן“ — בוחן שניתנה לו תעודה מאת העירייה לבדיקת עגלות ובחינתן;

„תושב“ — אדם שמקום מגוריו או מקום עסקו בתחום העירייה;

פרק שני: מתן היתר

2. (א) לא ינהג אדם עגלה בתחום העירייה אלא אם יש לו עליה היתר בר תוקף מאת ראש הרשות המקומית.
- (ב) לא יינתן היתר אלא למי שמלאו לו 16 שנים.
3. תושב הרוצה בהיתר על עגלתו יגיש בקשה בכתב לראש הרשות המקומית, ימסור פרטים מלאים ונכונים, בצירוף אישור מאת רופא וטרינרי שאושר על ידי ראש הרשות המקומית על מצבה הגופני התקין של הבהמה או הבהמות, ומסמכים כפי שידרוש ראש הרשות המקומית, וישיב נכונה על כל שאלה שיישאל על ידיו.
4. (א) המבקש היתר יביא את העגלה למשרד הרשות המקומית או למקום אחר שיורה ראש הרשות המקומית ובמועד שיורה.

הכאת עגלה
לבדיקה

(ב) העגלה תיבדק ותיבחן על ידי בוחן כדי לברר אם נתקיימו בה כל הוראות חוק עזר זה ואם היא ראויה לשימוש.

מתן היתר

5. (א) לא יינתן היתר אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת בוחן המאשרת שהעגלה שעליה מבוקש ההיתר נבדקה על ידיו ונמצאה ראויה לשימוש.

(ב) מתן היתר או סירוב לתיתו, קביעת תנאי גתינתו, התלייתו וביטולו מסורים לשיקול דעתו של ראש הרשות המקומית.

(ג) ניתן היתר, יחתים ראש הרשות המקומית את ההיתר בחותמת כשירות לתנועה.

(ד) לא ישתמש אדם בעגלה באופן השונה מתנאי השימוש הנקובים בהיתר.

6. בהיתר רשאי ראש הרשות המקומית להתנות בין השאר בעניינים אלה:

תנאים מיוחדים
בהיתר

(א) מקומות חניה לעגלה בין קבועים ובין ארעיים בתחום הרשות המקומית.

(ב) קוי הנסיעה שבהם תעבור העגלה בתחום הרשות המקומית והתעריפים עבור השימוש בעגלה.

(ג) החובות המוטלות על בעל ההיתר בקשר לבטחון הנוסעים והמשתמשים בעגלה.

(ד) כל ענין אחר הכרוך בהפעלת העגלה והבא להבטיח את העבודה הסדירה בדרכים והסדר הציבורי.

7. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר תאריך גתינתו.

פקעת ההיתר

8. (א) בעד כל היתר תשולם לעיריה אגרה בסך 40 לירות אולם אם ניתן ההיתר אחרי ה-30 ביוני תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

אגרת היתר

(ב) ראש הרשות המקומית רשאי לפטור מבקש היתר מתשלום האגרה לפי סעיף קטן (א) בהתחשב במצבו הכלכלי.

פרק שלישי: מבנה העגלה

סימן א': מצב העגלה והפיקוח על תקינותה

9. עגלה וכל החלקים, האבזרים והציוד המורכבים עליה או המותקנים בה יהיו בכל עת במצב תקין, ובמצב שאין בו כדי לגרום רעש, הפרעה, נזק או סכנה לנמצאים עליה, בתוכה או על ידה, או לעוברי דרך או לרכוש.

תקינות העגלה

10. (א) בוחן וכן שוטר, רשאים בכל עת להזמין לבדיקה וכן לבדוק כל עגלה.

הזמנה

(ב) בעליה או מחזיקה של העגלה שהוזמן כאמור יביאנה לבדיקה במקום ובמועד שנקבעו בהזמנה.

11. (א) סבור בוחן או שוטר כי לא נתמלאו בעגלה הוראות חוק עזר זה או תנאי ההיתר או שהעגלה עלולה לסכן את התנועה או המשתמשים בעגלה, ימסור לנוהג בה הודעה (להלן — הודעת אי-שימוש) בה יפורטו הפגמים בעגלה, או תנאי ההיתר שלא מולאו, יסיר מן העגלה את לוחית-הזהרה ויודיע על כך לראש הרשות המקומית ויעביר אליו את לוחית-הזהרה ואת ההיתר שניתן לו על ידי הנהג לפי דרישתו.

הודעת אי-שימוש

(ב) מי שנמסרה לו הודעת אי שימוש, לא ישתמש בעגלה שעליה נמסרה ההודעה אלא לשם תיקון הפגמים או מילוי התנאים שפורטו בה וכן לשם הבאתה לרשות המקומית לעריכת בדיקה נוספת.

(ג) עגלה שנמסרה עליה הודעת אי שימוש לא ישתמש בה מחזיקה או נהגה או מי שבידו השליטה עליה אלא לצרכים האמורים בסעיף קטן (ב) אף אם ההודעה לא נמסרה לידיה.

(ד) נוכח הבוחן על פי בדיקה נוספת כי הפגמים או התנאים שפורטו בהודעת אי שימוש תוקנו או מולאו, יבטל את הודעת אי שימוש ויחזיר את ההיתר ואת לוחית הזיהוי.

סימן ב': מבנה העגלה

12. בעגלה שמשקל מטענה עולה על 500 ק"ג תותקן לפחות מערכת בלמים אחת המופעלת על שני גלגלי העגלה המורכבים על סרן אחד והמאפשרת האטה והחזקת העגלה במצב בלימה בכל דרך.
13. בעגלה שהוראות סעיף 12 לא חלות עליה תותקן מערכת בלמים המופעלת ישירות על גלגל אחד המורכב על סרן אחד של העגלה והמאפשרת האטה והחזקת העגלה במצב בלימה בכל דרך.
14. הרוחב הכולל של העגלה לא יעלה על 2.00 מטר.
15. הגובה הכולל של העגלה לא יעלה על 3.00 מטר, ובלבד שהגובה מן פני הקרקע ועד לתחתית העגלה לא יעלה על 1.20 מטר.
16. אורך כולל של עגלה לא יעלה —
(1) בעגלה בעלת סרן אחד — על 3.00 מטר;
(2) בעגלה בעלת 2 סרנים — על 5.00 מטר.
17. המרחק בין מרכז הסרן עד לקצה האחורי של מרכב העגלה —
(1) בעגלה בעלת ציר אחד — יהיה 45% מהאורך הכולל של המרכב או המשטח או השטח המיועד למטען;
(2) בעגלה בעלת 2 צירים — לא יעלה על 50% המרחק בין הצירים של העגלה.
18. בעגלה תותקן מערכת היגוי תקינה המאפשרת הפנייתה בזווית של 45° לפחות והחזרתה המיידית בקלות, מהירות ובטיחות.
19. בעגלה הרתומה לבהמה אחת יותקן ייצול חיבור אחד ושני ייצולי היגוי שיעמדו בעומס הסחיבה, הדחיפה והטלטולים של העגלה, בכל תנאי הדרך. בעגלה הרתומה לשתי בהמות יותקנו שני ייצולי חיבור וייצול היגוי אחד.
20. ייצול החיבור יהא עשוי ממוט ברזל או עץ חלק, ובלבד שמוט העץ לא יהיה מורכב משני חלקים או יותר.

21. בעגלה יותקנו גלגלים תקינים אשר יוכלו לשאת את משקלה הכולל המותר. גלגלים
22. בגלגלי העגלה יותקנו אופנים מעץ, מברזל או מפלדה, בעלי נקבים המותאמים בקוטרם לברגים ולאומים המשמשים לחיבור האופנים לסרן, אופני עץ יהיו בעלי חישוקי ברזל, פלדה או גומי מוקשה, על אופני ברזל יורכבו צמיגים מגומי מוקשה או פנאומטיים. אופנים בגלגלים
23. המושכות ייעשו מחומר אשר יעמוד בפני עומס הסחיבה. חלקי הריתמה והמושכות הבאים במגע עם עור הבהמה לא יחבלו בה. הריתמה
24. (א) בעגלה יותקן בצדה השמאלי פנס חשמלי או פנס רוח אחד לפחות, ובהיותה בדרך יפיץ אור בצבע לבן קדימה ואור בצבע אדום אחורה בזמן תאורה שאורו ייראה למרחק של 100 מטרים לפחות. התקנת פנס
- (ב) הפנס כאמור בסעיף קטן (א), יותקן בגובה של לא פחות מ-40 ס"מ ולא יותר מ-120 ס"מ מפני הקרקע.
25. (א) בעגלה יותקנו בחלק האחורי שני מחזירורים בצבע אדום, כל מחזירור במרחק שווה מדופן העגלה שבצידה ושלא יעלו על 40 ס"מ ובגובה של לפחות 40 ס"מ מן פני הקרקע ולא יותר מ-80 ס"מ; הותקן בעגלה מחזירור מלבני, יהיה שטחו 20 ס"מ מרובעים לפחות; הותקן מחזירור עגול יהא קוטרו 5 ס"מ לפחות. שני המחזירורים יהיו במצב תקין ונקי בכל עת. מחזירורים
- (ב) בעגלה שאין לה דפנות יותקנו המחזירורים על הסרן האחורי, ובלבד שהמר- חקים, צבעם וגדלם יהיו בהתאם לאמור בסעיף זה.
- (ג) לא יותקן בעגלה מחזירור אלא מסוג שאושר על ידי ראש הרשות המקומית.
26. בעגלה שמשקל מטענה עולה על 500 ק"ג ימצאו שתי נעלי בטחון המאפשרות השארתה של העגלה, כשהיא עמוסה, במצב בלימה בכל תנאי הדרך כשהבלמים אינם מופעלים. נעלי בטחון
27. לא יעלה משקל המטען של עגלה על המשקל שצויין לצידה דלהלן: משקל כולל מותר
- (1) בעגלה בעלת סרן אחד הרתומה לסוס או פרדה — 500 ק"ג;
- (2) בעגלה בעלת סרן אחד או שני סרנים הרתומה לחמור אחד או לשני חמורים — 250 ק"ג;
- (3) בעגלה בעלת שני סרנים הרתומה לסוס או פרדה — 500 ק"ג;
- (4) בעגלה בעלת שני סרנים הרתומה לשני סוסים או לשתי פרדות — 1000 ק"ג.
28. לא יוביל אדם מטען בעגלה ולא יניח לאחר להובילו כאמור אלא אם — הובלת מטען
- (1) המטען מסודר באופן המאפשר הובלתו בבטיחות;
- (2) המטען קשור ומחוזק היטב באופן שלא יישמט וקישוריו לא יתרופפו;
- (3) חלוקת משקל המטען על העגלה וסידורו מאפשרים הובלתו בבטיחות;
- (4) המטען מסודר באופן שלא יסתיר את המחזירורים, את לוחית הזהייה ואת הפנס;

(5) המטען מסודר באופן שאינו חורג —

(א) מחוץ לדפנות הצדדים של העגלה;

(ב) מחוץ לקרקעית העגלה;

(ג) יותר ממטר אחד מחוץ לחלק האחורי ביותר של העגלה;

(ד) מחוץ לדופן הקדמי של העגלה.

סימון מטען
חורג

29. היה מטען חורג מחוץ לחלק האחורי ביותר של העגלה, יסמן המוביל את המטען כדלקמן:

(1) שלא בזמן התאורה — על ידי דגל אדום פרוש בקצה החורג של המטען;

(2) בזמן התאורה — על ידי אור אדום או מחזירור אדום בקצה האחורי של המטען בגודל הנקוב בסעיף 25(א).

מושבים

30. (א) בעגלה להסעת נוסעים יותקנו מושבים כמספר בני אדם שהותר להסיע בה.

(ב) המושבים יהיו תקינים, יציבים וקבועים במקומם בכל תנאי הדרך;

(ג) מושב הנהג יהיה יציב, לא יגביל את שדה ראייתו ותנועותיו של הנהג ויאפשר לו נהיגה בנוחות.

היתר לעגלה
שמידותיה
ומשקלה עולים
על הקבוע

31. ראש הרשות המקומית רשאי להתיר, לאחר התייעצות עם רשות הרשוי, בתנאים או ללא תנאים, שימוש בעגלה אשר מידותיה או משקל מטענה עולים על הקבוע בסימן זה.

מספר הנוסעים

32. ראש הרשות המקומית יקבע בהיתר את מספר הנוסעים שמותר להסיע בעגלה.

סימן ג': שינוי מבנה

שינוי מבנה

33. לא ישנה אדם מבנה של עגלה אלא לפי היתר בכתב מאת ראש הרשות המקומית ובהתאם לתנאי ההיתר.

רישום השוני
בהיתר

34. לא ישתמש אדם בעגלה שניתן עליה היתר שינוי המבנה לפי סעיף 33 אלא לאחר שנרשם השינוי בהיתר שניתן לפי סעיף 5.

פרק רביעי: לוחיות זיהוי

מתן לוחיות
זיהוי

35. (א) ראש הרשות המקומית יתן לכל בעל היתר לוחית-זיהוי וכן יחליף לו לוחית-זיהוי משומשת או פגומה בחדשה.

(ב) לוחית-זיהוי תהיה בצבע לבן ועל הלוחית יירשם בצבע שחור המספר הסיידורי של ההיתר, שמו ומענו של בעל העגלה; גודל הלוחית יהיה 40×20 ס"מ; הלוחית תותקן בחלק האחורי של העגלה או בצד הימני במקום בולט ונראה לעין, ותהא במצב נקי ותקין בכל עת.

(ג) בעד כל לוחית-זיהוי תשולם לקופת הרשות המקומית אגרה בסך 2 לירות.

לוחית זיהוי 36. כל עגלה תישא עליה בגובה ובצורה הנראים לעין לוחית-זיהוי שניתנה על ידי ראש הרשות המקומית.

הכרת לוחית-הזיהוי 37. לא יסיר אדם לוחית-זיהוי מעגלה אלא לשם החלפתה או לשם מסירתה לראש הרשות המקומית; לא יוסיף אדם על הסימנים והמספרים שבה ולא ישנה בהם דבר, לא יחספס את צבעה וכל סימן או מספר שעליה ולא ישחית אותה בכל צורה שהיא.

פרק חמישי: החוקת היתר ושינויים בו

חובת החוקת היתר 38. לא ינהג אדם עגלה אלא אם ימצא אתו היתר ומותקנת בה לוחית-זיהוי.

הצגת היתר 39. הנוהג בעגלה יציג את ההיתר לכל בוחן או שוטר לפי דרישתו.

חובה למילוי תנאי ההיתר 40. מי שניתן לו היתר, חייב למלא אחרי התנאים או ההגבלות הכלולים בו ולא ישתמש אדם בעגלה אלא בהתאם להיתר ולתנאים כאמור.

איסור שינוי בהיתר 41. לא ישנה אדם שאינו מוסמך לכך פרט בהיתר על ידי כתב יד, שרטוט, מחיקה, טשטוש, הוספה או בכל אופן אחר ולא יחזיק היתר שיש בו שינוי כאמור.

כפל היתר 42. (א) אבד היתר או הושחת או טושטש, רשאי ראש הרשות המקומית לתת, לפי בקשת בעליו או מחזיקו, כפל ממנו לאחר ששוכנע באמיתות הבקשה.

(ב) מצא בעל ההיתר את ההיתר המקורי לאחר שקיבל כפל כאמור, יחזיר את הכפל לראש הרשות המקומית.

פרק ששי: הוראות שונות

פטור 43. ראש הרשות המקומית רשאי, לאחר התייעצות עם רשות הרישוי, לפטור עגלה מהוראות הפרק השלישי, כולן או מקצתן, והוא רשאי לגבי עגלה מסויימת להוסיף על הוראות הפרק האמור, אם לפי שיקול דעתו נחוץ הדבר לבטיחות התנועה ולמניעת תאונות או לזרימת התנועה או להבטחת השימוש בעגלה.

הטלת אחריות 44. לא נקבע בחוק עזר זה על מי מוטלת חובה מסויימת, יראוה כמוטלת על נהגה של העגלה, על בעל ההיתר, על בעל העגלה ועל המחזיק בה.

עונשין 45. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 10 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש הרשות המקומית או לאחר הרשעתו.

השם 46. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לנהריה (עגלות וכרכרות)", תשכ"ט—1969.

נתאשר.
ג' בתמוז תשכ"ט (19 ביוני 1969)
(חמ 84131)

גר ש ו ן ט ץ
ראש עיריית נהריה

חיים משה שפירא
שר הפנים

אני מסכים.
משה כרמל
שר התחבורה

פקודת העיריות

חוק עזר לנצרת בדבר פתיחת עסקים וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית נצרת

חוק זה:

1. בחוק עזר לנצרת (פתיחת עסקים וסגירתם), תשי"ט—1959², בסעיף 3, במקום פסקה (5) יבוא:

„(5) מספרה —

(א) בין השעות 19.00 — 07.00, פרט ליום רביעי בשבוע;

(ב) ביום רביעי — בין השעות 14.00 — 07.00.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנצרת (פתיחת עסקים וסגירתם) (תיקון), תשכ"ט—1969".

מוסא כתילי

ראש עיריית נצרת

נתאשר.

ה' בסיון תשכ"ט (22 במאי 1969)
(חמ 886104)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² ק"ת 899, תשי"ט, עמ' 1254; ק"ת 1504, תשכ"ד, עמ' 160; ק"ת 1637, תשכ"ה, עמ' 206.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לנס-ציונה בדבר פתיחת בתי עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה

המקומית נס-ציונה חוק עזר זה:

1. בסעיף 3 לחוק עזר לנס-ציונה (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ד—1964², במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

„(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח

בית עסק בימי שלישי בשבוע בין השעות 14.00 ו-06.00 למחרתו, למעט

מספרה, חנות לצילום, משרד, בית חרושת, תחנת דלק, בית מלאכה, קיוסק,

מזנון ומקום שבו מתנהלת מכירת כרטיסי כניסה למקום תרבות, ספורט או

עינוג.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנס-ציונה (פתיחת בתי עסק וסגירתם) (תיקון), תשכ"ט—1969".

ישראל שריר

ראש המועצה המקומית נס-ציונה

נתאשר.

י"א בתמוז תשכ"ט (27 ביוני 1969)
(חמ 84102)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² ק"ת 1602, תשכ"ד, עמ' 1552.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לנצרת-עלית בדבר הריסת מבנים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית נצרת-עלית חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הנדרות

„בנין” — מבנה בנוי מאבן, ביטון, ברזל, עצים או מכל חומר אחר, לרבות יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזטרה, כרכוב או בליטה וכן חלק מבנין או דבר המחובר אליו, סוללת עפר, גדר, משוכה או מבנה אחר המקיף או הגודר או המכוון להקיף או לגדור כל אדמה או שטח;

„בעל” — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא-כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בבנין כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר;

„מהנדס” — כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי”ח—1958², שנתמנה על ידי המועצה, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המועצה” — המועצה המקומית נצרת-עלית;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. (א) בעל בנין חייב להחזיק את בנינו במצב המבטיח את שלום המחזיקים בו ואת שלום הציבור.

עריכת בדיקה

(ב) חושש בעל בנין או מחזיק בו, כי הבנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, יודיע על כך לראש המועצה.

(ג) ראש המועצה יורה למהנדס לערוך, מזמן לזמן — ובמקרה שקיבל הודעה, מיד אחרי קבלתה — סקר על בנינים העלולים להוות סכנה כאמור בסעיף קטן (ב); המהנדס שערך את הבדיקה חייב להגיש דין וחשבון לראש המועצה תוך 24 שעות לאחר עריכת הבדיקה.

3. (א) סבור ראש המועצה על פי דין וחשבון שנערך לפי סעיף 2 כי בנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, רשאי הוא לדרוש בהודעה בכתב מבעל הבנין לבצע את העבודות המפורטות בה תוך התקופה ובאופן שנקבעו בהודעה.

הודעות

(ב) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.

² ס”ח תשי”ח, עמ’ 108.

(ג) לא מילא בעל בנין אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א) או ביצע את העבודות שלא באופן המפורט בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודות ולגבות מבעל הבנין את הוצאות הביצוע.

ביצוע עבודות
על ידי ראש
המועצה

4. אישר המהנדס, לאחר בדיקה, כי בנין נתון במצב שיש בו משום סכנה תכופה למחזיקים או לציבור, רשאי ראש המועצה, באישורו של הממונה על המחוז, לבצע את העבודות הדרושות לשם הריסת הבנין ולגבות את הוצאות הביצוע מאת בעל הבנין.

אישור סכום
ההוצאות

5. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות לפי סעיפים 3 או 4, ישמש אישור בכתב מאת המהנדס בדבר הסכום ראייה לכאורה.

סמכות ראש
המועצה
והמחזק
להיכנס לבנין

6. (א) ראש המועצה או המהנדס רשאים להיכנס, בכל עת סבירה, לכל בנין כדי לבדוק את מצב הבנין או כדי לבצע עבודות בהתאם להוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה או למהנדס להשתמש בסמכויותיהם לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו היא דנה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנצרת-עלית (הריסת מבנים מסוכנים)”, תשכ”ט — 1969.

מ ר ד כ י א ל ו ן

נתאשר.

ראש המועצה המקומית נצרת-עלית.

י”א בתמוז תשכ”ט (27 ביוני 1969)

(חמ 842111)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לקרית-אֶתָא בדבר פתיחת בתי עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-אֶתָא חוק עזר זה:

1. לחוק עזר לקרית-בנימין (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ג—1963², קרי "חוק עזר לקרית-אֶתָא (פתיחת בתי-עסק וסגירתם), תשכ"ג—1963" (להלן — חוק העזר העיקרי).
2. בסעיף 3 לחוק העזר העיקרי, במקום סעיף קטן (ג) יבוא:
(ג) לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח חנות, למעט חנות לצילום וקיוסק, ביום ג' בשבוע, בשעות שבין 14.00 לבין 06.00, ומספרה ביום ב' בשבוע, בין השעות 14.00 לבין 06.00.
3. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לקרית-אֶתָא (פתיחת בתי עסק וסגירתם) (תיקון)", תשכ"ט—1969.

נתאשר.
א' בתמוז תשכ"ט (17 ביוני 1969)
(חמ 83449)
חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 1488, תשכ"ג, עמ' 2095; ק"ת 1789, תשכ"ו, עמ' 159.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לרעננה בדבר פתיחת בתי עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית רעננה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
"המועצה" — המועצה המקומית רעננה;
"בית עסק" — חנות, משרד, מחסן, קיוסק, מזנון, בית מלאכה וכל מקום אחר בתחום המועצה שבו מתנהל עסק, נעשית מלאכה או מוחסנת סחורה, למעט בית אוכל, בית קפה, בית עינוג, מלון, פנסיון ובית מרקחת;
"בית מרקחת" — כל מקום בתחום המועצה שלגביו ניתן או יש לבקש רשיון לבית מרקחת על פי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח—1968²;
"בית אוכל" — כל מקום בתחום המועצה שבו מוכרים דברי אוכל או משקאות לשם צריכתם בו במקום, למעט קיוסק, מזנון, מלון, פנסיון, בית עינוג ובית קפה;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ס"ח 537, תשכ"ח, עמ' 204.

„בית קפה“ — כל מקום בתחום המועצה שלגביו ניתן או יש לקבל רשיון לבית קפה על פי חוק רישוי עסקים, תשכ״ח—1968 ;

„בית עינוג“ — כל מקום בתחום המועצה שבו עורכים עינוג ציבורי כמשמעותו בחוק רישוי עסקים, תשכ״ח—1968 ;

„ימי מנוחה“ — הימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש״ח—1948³, כימי מנוחה, תחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערבי ימי מנוחה וסופם חצי שעה אחרי שקיעת החמה במוצאי ימי מנוחה, וליל תשעה באב שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה 05.00 למחרת ;

„פתח“ — לרבות עשיית עסק, מלאכה, או עינוג או הגשת אוכל או משקה בתוך מקום סגור, או אי-סגירתו של מקום כזה על ידי האחראי לכך ;

„בעל“ — בעל בית עסק, בית אוכל, בית קפה או בית עינוג, לרבות שוכרו, מנהלו או המחזיק בו.

סגירת בתי-עסק
ובתי-עינוגים
בימי מנוחה

2. (א) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק או בית עינוג.
(ב) בליל יום הזכרון לשואה ולגבורה כמשמעותו בחוק יום הזכרון לשואה ולגבורה, תשי״ט—1959⁴ (להלן — יום השואה), לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עינוג.

סגירת בתי-עסק
בימים שאינם
ימי מנוחה

3. (א) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח —

(1) חנות לממכר מזון —

בקיץ — בשעות שבין 19.30 ובין 06.00 למחרת, ובשעות שבין 13.30 ובין 15.30 ;

בחורף — בשעות שבין 19.30 ובין 06.00 למחרת ובשעות שבין 13.30 ובין 15.30 ;

(2) קיוסק או מזנון לממכר שוקולד, גלידה, סיגריות, עתונים או משקאות קרים לא משכרים — בשעות שבין 23.00 ובין 05.00 למחרת ;

(3) חנות לממכר פרחים, מזכרות, ספרים ועתונים — בשעות שבין 20.00 ובין 05.00 למחרת ;

(4) בית מלאכה — בשעות שבין 19.00 ובין 06.00 למחרת ;

(5) מספרה — בשעות שבין 20.00 ובין 06.00 למחרת ובכל יום שני בשבוע בשעות שבין 14.00 ובין 06.00 למחרת ;

(6) כל בית עסק שלא פורט בפסקאות (1) עד (5) —

בקיץ — בשעות שבין 19.30 ובין 06.00 למחרת ובשעות שבין 13.30 ובין 15.30 ;

בחורף — בשעות שבין 19.30 ובין 06.00 למחרת ובשעות שבין 13.30 ובין 15.30 ;

(7) כל בית עסק, למעט משרד, מזנון, קיוסק, מאפיה, תחנת דלק, צרכניות, משביר לצרכן ומספרות בכל יום שלישי בשעות שבין 14.00 ובין 05.00 למחרת ;

³ ע״ר תש״ח, חוס׳ א׳ מס׳ 4, עמ׳ 112.
⁴ ס״ח תשי״ט, עמ׳ 112.

(8) על אף האמור בפסקה (7) לא יפתח אדם משביר לצרכן או צרכניה ביום ג' בשבוע בשעות שבין 14.00 ובין 06.00 למחרת בתקופת הקיץ.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק במוצאי ימי מנוחה, אולם בכל אחד מהימים כ"ג, כ"ד, כ"ה, כ"ו, כ"ז, וכ"ח באלול; ח' י"א, י"ב, וי"ג בתשרי; ז' באדר עד ט"ו בו; ח' ט', י', י"א, י"ב, וי"ג בניסן; ב', ג' וד' בסיון, מותר בו — אם אינו חל בשבת — לפתוח כל בית עסק עד שעה 20.00, וכן כל יום ח' בשבוע מותר בו — אם אינו חל במועדי ישראל — לפתוח כל בית עסק עד שעה 20.00.

(ג) בסעיף זה —

„קיץ“ — התקופה שמיום י"א בניסן עד יום א' בחשוון;

„חורף“ — התקופה שמיום ב' בחשוון עד יום י' בניסן.

פגירת כתיאובל
וכתי קפה בימי
מנוחה

4. (א) בימי מנוחה ובליל יום השואה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית אוכל או בית קפה.

על אף האמור בסעיף קטן (א), בימי מנוחה, למעט יום הכיפורים וליל תשעה באב, מותר לפתוח בית אוכל או בית קפה שאין מגישים בו אוכל או משקה בליווי שעשועים, נגינה וכיוצא באלה, מהתחלת יום המנוחה עד שעה 22.00 ובשעות 10.00 עד 15.00, לצורך מכירה והגשה של אוכל או משקה בין כתלי בית האוכל או בית הקפה.

פגירת כתיאובל
וכתי קפה בימי
שאינם ימי
מנוחה

5. בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח —

(1) בית אוכל — בשעות שבין 24.00 ובין 05.00;

(2) (א) בית קפה שבו מופסקת כל נגינה בשעה 24.00 — בשעות שבין 01.00 ובין 05.00;

(ב) בית קפה אחר — בשעות שבין 24.00 ובין 05.00.

פגירת כתיאובל
מקחת

6. לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית מרקחת בימי מנוחה, ובימים שאינם ימי מנוחה — בשעות שבין 19.00 ובין 06.00 למחרת, ובלבד שבעל בית המרקחת חייב לפתוח את בית המרקחת שלו משהגיע תורו לכך לפי תורנות שקבע שר הבריאות בתקנות, בתוקף סמכותו לפי סעיף 47 (ט) לפקודת הרוקחים⁵, ואם לא הותקנו תקנות כאלה — לפי תורנות שיקבע ראש המועצה.

ענשים

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 200 לירות.

ביטול

8. חוק עזר לרעננה (פתיחת עסקים וסגירתם), תשכ"ג—1962⁶ — בטל.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרעננה (פתיחת בתי עסק וסגירתם)“, תשכ"ט—1969.

י' שקולניק

נתאשר.

ראש המועצה המקומית רעננה

י"ז בסיון תשכ"ט (3 ביוני 1969)

חיים משה שפירא

שר הפנים

⁵ חוקי א"י, כרך ב', פרק י"ג, עמ' 1102.
⁶ ק"ת 1371, תשכ"ג, עמ' 65.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לשדרות בדבר שחיטת עופות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית שדרות חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
"בית שחיטה" — מקום בו שוחטים ומורטים עופות ומוציאים את קרביהם;
"בית שחיטה מוכר" — בית שחיטה המוכר על ידי המועצה לצורך חוק עזר זה;
"עופות" — עופות בית, לרבות תרנגולים, ברווזים, אווזים, יונים, עופות גויניאה, תרנגולי הודו, פסיון ושלו;
"המועצה" — המועצה המקומית שדרות;
"ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך לענין חוק עזר זה, כולו או מקצתו על ידי ראש המועצה;
"רופא וטרינרי" — הרופא הוטרינרי של המועצה, לרבות אדם שאליו העביר הרופא הוטרינרי נרי את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
"רשיון" — רשיון שניתן על ידי המועצה על פי חוק עזר זה.
2. לא יחזיק אדם ולא ינהל בית שחיטה, אלא אם הוא בית שחיטה מוכר.
3. (א) לא ישחט אדם עופות בתחום המועצה מחוץ לבית שחיטה מוכר, ולא ימרסם אלא בבית שחיטה כאמור או בבית מריטה שניתן לגביו רשיון לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח—1968.²
(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על אדם השוחט עופות ברשותו הפרטית ולצורך עצמו.
4. לא יוציא אדם ולא יגרום ולא יתיר שיוצא מבית שחיטה עוף שחוט אלא לאחר שנבדק על ידי הרופא הוטרינרי והוטבעה על העוף החותמת הרשמית של בית השחיטה.
5. לא יוציא אדם ולא יגרום ולא יתיר שיוצא מבית השחיטה עוף שהובא לשחיטה באותו בית שחיטה, בין שהוא חי בשעת הוצאתו ובין שהוא מת, אלא ברשות בכתב מאת הרופא הוטרינרי.
6. (א) לא ישחט אדם עוף, לא ינקה עוף שחוט, לא ימרוט נוצותיו ולא יוציא את קרביו בבית השחיטה אלא לפי רשיון.
(ב) לא יכנס לבית שחיטה אלא לפי היתר בכתב מאת ראש המועצה.
(ג) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו על —
(1) הרב המקומי, עובד המדינה או עובד המועצה, הנכנסים לבית שחיטה לשם מילוי תפקידם;
(2) חבר המועצה הדתית או אדם המועסק על ידיה, הנכנס לבית השחיטה בתוקף תפקידו;
(3) מלמד או לומד הלכות שחיטה;
(4) כל אדם שניתן לו רשיון לפי סעיף קטן (א).

הנדרות

איסור החזקת
בית שחיטה

איסור שחיטה

הוצאת עופות
שחוט

הוצאת עופות
מבית השחיטה

חובת רשיון
והיתר כניסה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ס"ח תשכ"ה, עמ' 108.

7. (א) המועצה רשאית — לפי שיקול דעתה — ליתן או לחדש רשיון, וכן לסרב ליתן או לחדש רשיון, לכל פעולה הטעונה רשיון לפי סעיף 6.

(ב) בגוף הרשיון יצויין התאריך שבו ניתן; הרשיון יהיה תקף מאותו תאריך.

(ג) בקשה למתן רשיון או לחידושו תוגש למועצה בכתב.

(ד) בקשה לחידוש רשיון תוגש לפחות חודש אחד לפני פקיעת תקפו.

(ה) המבקש רשיון או חידושו יצרף שני תצלומים שלו, שאחד מהם יודבק ברשיון.

(ו) תקפו של רשיון יפקע ביום 31 בדצמבר בשנה שבה ניתן.

(ז) בעד כל רשיון תשולם אגרה של לירה אחת.

(ח) לא יינתן רשיון לאדם אלא אם מלאו לו 16 שנה והמציא תעודה מאת הרופא הראשי של הלשכה המחוזית של משרד הבריאות המאשרת שאינו חולה במחלה מידבקת.

8. (א) המועצה רשאית לבטל רשיון או להתלותו לתקופה שתקבע, אם בעל הרשיון —

(1) סירב או התרשל לעשות פעולה שהוא מחוייב לעשותה לפי חוק עזר זה;

(2) מנע בעד הרופא הוטרינרי או אדם אחר מלמלא תפקידו בבית שחיטה או בסביבתו או הפריע לו במילוי תפקידו כאמור;

(3) הפר או לא מילא הוראה של הרופא הוטרינרי שניתנה על פי חוק עזר זה, או כל הוראה אחרת שניתנה כדין על ידיו, הנוגעת להנהלה תקינה של בית שחיטה ולסדר הטוב בו;

(4) נמצא סובל ממחלה מידבקת;

(5) גרם נזק במזיד לבית השחיטה או לצידו;

(6) גרם להפרעת הסדר בבית השחיטה.

(ב) הרופא הוטרינרי רשאי להתלות רשיון לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר יום מחמת אחת הסיבות הנקובות בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שרשיונו בוטל או הותלה לפי סעיף קטן (א) רשאי לערער על כך לפני שר הפנים או לפני אדם שנתמנה על ידיו לכך, והחלטתו תהיה סופית.

(ד) ביטול רשיון או התלייתו על פי חוק עזר זה לא יפגעו באחריותו הפלילית של בעל הרשיון לפי סעיף 17.

9. אדם הנכנס לבית השחיטה או הנמצא בתוכו ילבש, לפי דרישת הרופא הוטרינרי, מעטה נקי, העומד בפני מים, לפי דוגמא שאושרה על ידי הרופא הוטרינרי, או נעלי גומי, או גם מעטה וגם נעלי גומי, וינקה את המעטה ואת נעלי הגומי במקום, בזמן ובאופן שיקבע הרופא הוטרינרי; לא יצא אדם את בית השחיטה לפני שפשט את המעטה ונעלי הגומי.

10. עופות שנלקחו לבית השחיטה לשם שחיטה רשאי הרופא הוטרינרי לבדקם, בין לפני הכנסתם לבית השחיטה ובין לאחר מכן, ואם ראה שהם חולים, רשאי הוא לאסור על שחיטתם ולצוות לסלקם מיד מבית השחיטה ולנהוג בהם כפי שייראה לו; הוצאות סילוקם של העופות או הוצאות הטיפול בהם יחולו על האדם שהביאם לשחיטה ועל בעליהם, על שניהם יחד ועל כל אחד מהם לחוד.

11. הרופא הוטרינרי רשאי לבדוק כל עוף שנשחט בבית השחיטה, ואם מצא בו חבורה או מחלה או שראה חשש שהעוף לא יהיה ראוי לאכילה, רשאי הוא לצוות שהעוף יושמד וייעשה בו כפי שיראה.

12. לא ישולמו פיצויים בעד עוף שהרופא הוטרינרי נהג לגביו לפי סמכותו בסעיפים 10 ו-11.
13. החלטת הרופא הוטרינרי לפי סעיפים 10 או 11 היא סופית.
14. המביא עוף לבית השחיטה יודיע לרופא הוטרינרי, אם יידרש לכך, את מקום מוצאו של העוף.
15. לא ישתמש אדם להובלת עופות שחוטים מבית השחיטה אלא בכלי רכב שאושרו על ידי הרופא הוטרינרי בכתב כמתאימים לכך.
16. המביא עוף לבית השחיטה ישלם למועצה בעד השירותים המפורטים בתוספת אגרה בשיעור הנקוב בה, אף אם השתמש הרופא הוטרינרי לגבי העוף בסמכותו לפי סעיף 11.
17. העובר על הוראה מהוראות חוק עור זה, דינו — קנס מאה לירות.
18. לחוק עור זה ייקרא „חוק עור לשדרות (שחיטת עופות)”, תשכ”ט—1969.

החלטת הרופא
הוטרינרי סופית

מוצאו של העוף

הובלתם של
עופות שחוטים

אגרת שירותים

עונשין

השם

תוספת

(סעיף 16)

שיעור אגרת שירותים
לראש באגורות,
למעט מריסה

15	יונה
15	תרנגול
35	ברווז
35	אווז
35	תרנגול הודו

יהונתן יפרח

נתאשר.

ראש המועצה המקומית שדרות

ה' בסיון תשכ"ט (22 במאי 1969)

(חמ 856817)

חיים משה שפירא

שר הפנים

תיקון טעות

בצו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969, שפורסם בקובץ התקנות 2398, תשכ"ט, עמ' 1550, בסעיף 1, במקום „500 לירות” צ”ל „1000 לירות”.

חיים משה שפירא

ג' בתמוז תשכ"ט (19 ביוני 1969)

(חמ 8011)

שר הפנים

תיקון טעות דפוס

בתקנות הפיקוח על מעונות (החוקת חוסים במעונות ללוקים בשכלם), תשכ”ז—1967, שפורסמו בקובץ התקנות 2003, תשכ”ז, עמ' 1490, בתקנה 17, בין סעיפים קטנים (א) ו-(ג) צ”ל :

„(ב) במעון שתפוסתו יותר מ-25 חוסים יוקצה חדר מיוחד שישמש כמחסן להחסנת בגדים וכבסים.”

קובץ התקנות 2419, ב' באב תשכ”ט, 17.7.1969

הודפס ע”י המדפיס הממשלתי, ירושלים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).